

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Пловдив, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Васил Ал. Тасев

при участието на секретаря Ваня Д. Койчева
като разгледа докладваното от Васил Ал. Тасев Административно
наказателно дело № 20225330205322 по описа за 2022 година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 612079-F617372/19.11.2021
г. на Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив, с което на Н.
А. К., ЕГН ***** е наложено на основание чл.180, ал.2, вр. чл.180, ал.1
от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ административно
наказание "Глоба" в размер на 332,66 лв. за извършено нарушение по чл. 86,
ал.1, т.1, т.2 и т.3, вр. чл.86, ал.2, вр. чл.180, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.102, ал.3, т.1,
вр. чл.119, чл.25, ал.1, ал.3, т.4 и ал.6, т.1 от ЗДДС.

Жалбоподателят, К., в жалбата и в съдебно заседание чрез
процесуалния си представител, оспорва издаденото срещу него наказателно
постановление. Прави искане за неговата отмяна и претендира присъждане на
адвокатско възнаграждение за оказана безплатна процесуална помощ по реда
на чл.38 от Закона за адвокатурата.

Въззиваемата страна ТД на НАП – Пловдив, се представлява в съдебно
заседание от юрисконсулт К., която пледира за отхвърляне на подадената
жалба и потвърждаване на НП като правилно и законосъобразно. Прави се
искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като съобрази доказателствата по делото по отделно и в тяхната
съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в предвидения законов срок, изхожда от надлежна
страна, при наличие на правен интерес, поради което е допустима. Разгледана

по същество същата е основателна.

В АУАН и НП е посочено, че се издават за нарушение извършено при следните фактически параметри:

Жалбоподателят Н. А. К., като данъчнозадължено по ЗДДС лице не е начислил ДДС по облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната, извършени за данъчни периоди 01.07.2019г.-31.03.2021г., когато лицето не е било регистрирано по ЗДДС, тъй като не е подало заявление за регистрация в срок, въпреки че е било длъжно.

За периода от 01.01.2018 год. до 30.11.2018 год. задълженото лице е реализирало облагаем оборот по смисъла на чл. 96, ал. 1, изр. 1-во и ал.2, т.1 от ЗДДС над 50 000 лв. /51 554,04 лв./ формиран от търговия със стоки – ножове и часовници. Клиенти на Н. А. К. били данъчно незадължени физически лица. Продажбите се осъществявали чрез онлайн сайт Etsy.com. Плащанията се приемали по банков път.

За реализираните продажби чрез онлайн търговия били постъпили плащания по банков път, които според наказващият орган били подробно описани в приложение №1, неразделна част от АУАН № F617372/28.06.2021 г. Реализираният облагаем оборот в размер на 51 554,04 лв. през м.11.2018г. е формиран чрез постъпили приходи по банков път.

Данъчното събитие по описаните в приложение № 1 доставки е настъпило, на основание чл.25, ал. 1 и ал. 3 т. 4 от ЗДДС на датата, на която е получено плащането. На датата на данъчното събитие, така, както е посочено по-горе, ДДС е станал и изискуем на основание чл. 25 ал. 6 т. 1 от ЗДДС.

С оглед на горното, Н. А. К. е следвало да подаде в ТД на НАП - Пловдив, заявление за регистрация по ЗДДС в срок до 07.12.2018 г. включително, съгласно разпоредбата на чл.96, ал.1 изр. 1-во от ЗДДС, което не било направено.

За периода от изтичане на срока за издаване на акта за регистрация по ЗДДС, съгласно чл.101, ал.6 и ал.7 от ЗДДС /т.е. 21.12.2018 г./, ако лицето било подало в срок заявлението за регистрация по ЗДДС, до датата на отпадане на основанието за регистрация по ЗДДС /към 31.03.2021 г., тъй като оборота за периода м. април 2020 г. – месец март 2021 г. бил под 50 000лв./, лицето е следвало да начислява ДДС за извършените от него облагаеми доставки, включително и за периода: 01.05.2020 г. - 31.05.2020 г., когато К. не е начислил ДДС в общ размер на 332,66 лв. по облагаеми доставки - продажби към данъчно незадължени лица, на обща стойност 1995,96 лв., в това число данъчна основа: 1663,30 лв. и ДДС 332,66 лв.. Доставките са извършени посредством куриерски фирми. Данъчното събитие по доставките е настъпило, на основание чл.25, ал. 1 и ал. 3 т. 4 от ЗДДС на датата, на която доставчикът е получил плащането по банков път, като на същата дата ДДС е станал изискуем съгласно чл. 25 ал. 6 т. 1 от ЗДДС.

Счетено е, че ако лицето било регистрирано по ЗДДС, същото е

следвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки по смисъла на чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, като в срок до 31.05.2020 г. състави обобщен отчет по чл.119, ал.1 от ЗДДС с данъчна основа: 1663,30 лв. и ДДС: 332,66 лв., и да посочи така съставения отчет в дневника си за продажби и справката-декларация за данъчен период 01.05.2020 г. – 31.05.2020 г., който е следвало да подаде в ТД на НАП-Пловдив в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период, а именно в срок до 14.06.2020 г. включително.

На основание чл.67, ал.2 и ал.3 от ЗДДС, когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, се приема, че той е включен в договорената цена, поради което размерът на данъка е определен по формулата в чл.53, ал.2 от ППЗДДС.

Прието че нарушението е установено в гр.Пловдив на 27.04.2021г. и е открито със съставяне на Протокол за извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с Протокол № П-16001620181576-073-001/27.04.2021г.

За установеното срещу жалбоподателя е съставен АУАН № F617372/28.06.2021г. за извършено от него нарушение на чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от ЗДДС, вр. чл.86, ал.2, вр. чл.180, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.102, ал.3, т.1, вр. чл.119, чл.25, ал.1, ал.3, т.4 и ал.6, т.1 от ЗДДС.

Разпитана в хода на съдебното производство актосъставителят Г. Д. С. потвърждава изложените в АУАН констатации, като допълва, че АУАН е бил съставен в присъствието на санкционираното лице. Съдът кредитира показанията на свидетеля като обективни, логични, и непротиворечиви, в съответствие на събраните по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че размерът на наказанието е следвало да се определи от изготвения ревизионен доклад /РД/ по чл.102, ал. 5 от ЗДДС. Доколкото с РД се определя размерът на невнесения дължим данък. Трябва да се прави разлика между двете задължения за плащане, в единия случай с РД става дума за дължим данък в резултата от извършвана търговска дейност, а в другия в нормата на чл. 180 от ЗДДС се дефинира размер на наложено наказание за допуснато нарушение.

Не се възприе и твърдението, че издаденото НП е вероятно антидатирано, тъй като било издадено на 19.11.2021 г., а било връчено на жалбоподателя на 24.08.2022 г. По-късната дата на връчване не е основание да се приеме, че НП е антидатирано. В тази връзка по делото не се установиха никакви данни, които да докажат тези съмнения на жалбоподателя.

Въпреки изложеното съдът намира за основателно възражението за допуснато съществено процесуално нарушение при съставяне на АУАН и издаване на НП.

За да предизвикат целените с издаването им правни последици, АУАН и НП, като писмено обективирани волеизявления, следва да съдържат отнапред определен в закона минимален обем информация, която включва описание на съставомерните фактически признаци на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, връзката между лицето, сочено за извършител и инкриминираното деяние, както и нарушените правни норми, включително санкционната такава, въз основа на която на нарушителя се налага административно наказание. Именно срещу тези факти и право санкционираното лице следва да се брани, като гаранцията за защита на неговото право на защита е то да бъде запознато с тях още в самото начало на административнонаказателното производство, т. е. още при съставяне и предявяване на АУАН. Приетите за установени съставомерни фактически положения и приложимите към тях правни норми следва да бъдат изложени в пълнота, точно и ясно, с необходимата конкретика и не следва да бъдат извличани от доказателствата по делото.

За конкретния казус, за да бъде гарантирано правото на защита на санкционираното лице и за да бъде съдът в състояние да извърши проверка на правния извод на наказващия орган, че дадено лице е извършило облагаеми доставки на определена стойност, които са основание за начисляване на ДДС в определен размер, в АУАН и НП следва надлежно да са описани: датата на извършване на всяка конкретна доставка, с оглед преценката дали тя попада в рамките на данъчния период; вида на всяка конкретна доставка, с посочване дали се касае за доставка на стока или доставка на услуга и предмета на доставката, за да се извърши преценка дали изобщо е извършена доставка по смисъла на закона или е налице някое от изключенията по смисъла на чл. 10-10б ЗДДС, дали доставката изобщо е облагаема с нормална /20%/ или намалена ставка, облагаема с нулева ставка или е освободена от ДДС; стойността на всяка конкретна доставка, за да се прецени дали от наказващия орган е начислен коректния размер на ДДС; в специфичните случаи на чл. 17-24 ЗДДС да са отразени и всички допълнителни обстоятелства, които обуславят по несъмнен начин, че мястото на изпълнение на доставката е на територията на страната.

В АУАН и НП липсва каквато и да било конкретизация и индивидуализация на отделните доставки, извършени в рамките на процесния данъчен период - брой, дата на извършване, вид, предмет и стойност на отделната доставка. Относно доставките, формирали облагаемия оборот наказващият орган се е задоволил да посочи само общия им размер – 1995,96 лв., в това число данъчна основа: 1663,30 лв. и ДДС 332,66 лв., като е уточнено, че този приход е формиран от продажби на данъчно незадължени лица, извършени посредством куриерски фирми, което е далеч от гореочертания стандарт на посочване на съставомерните признаци на административното нарушение.

Конкретизацията на доставените стоки или услуги, които наказващия орган твърди да са извършени за процесния период, освен че има значение за

правото на защита на наказаното лице (да разбере фактическите и правни рамки на повдигнатото обвинение), в процесния случай има и конкретни практически измерения за съставомерността на деянието, най-малкото поради необходимостта от преценка дали извършваните от него доставки не представляват освободени доставки по смисъла на чл. 41 ЗДДС.

В случая констатираните пороци при описание на нарушението в АУАН и НП няма как да бъдат санирани на етап съдебно следствие, доколкото се касае не за доказателствен дефицит, а за ненадлежно предявено обвинение, което накърнява правото на защита на наказания субект, като този порок не е от естество да бъде отстранен чрез събиране на допълнителни доказателства. Както актосъставителят, така и наказващият орган са се задоволили да посочат единствено размера на облагаемия доход, но в АУАН и НП е следвало да бъдат посочени броя на конкретните доставки, извършени от наказания субект, техния вид с конкретизиране на предмета на доставката и дата на извършване. С описание на доставките като е посочено, че същите са формирани от търговия със стоки – ножове и часовници, както и общият им размер не се постига яснота по тези въпроси.

Констатираният пропуск не може да бъде преодолян и с представеното Приложение № 1 и представения протокол № П-16001620181576-073-001/27.04.2021 г., които съдържат единствено обобщени данни за различни данъчни периоди, сред които и процесният, но не и данни за това какъв е вида на доставката, предмета на доставката, дата на извършването ѝ. Посочените документи касаят информацията за лице достигнало облагаем оборот по смисъла на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС в размер над 50 000 лв. Приложените материали към административнонаказателната преписка също не могат да попълнят констатираните непълноти в съдържанието на АУАН и НП, тъй като и в двата акта не са въведени правно релевантни за твърдяното нарушение факти, които да бъдат проверени въз основа на представените материали. Предвид констатирания дефицит в съдържанието на двата акта е невъзможно да бъде проверен и размерът на санкцията, наложена за твърдяното нарушение.

Изложеното представлява основание за отмяна на процесното НП като незаконосъобразно.

Съдът намира за основателно и възражението на жалбоподателя за неспазване на тримесечният срок по чл. 34, ал.1 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Видно от Протокол № П-16001620181576-073-001/27.04.2021 г. за извършена проверка, е че всички относими документи, които са били изискани от жалбоподателя, той е предал на НАП на 04.01.2021 г. По искания за предоставяне на документи и писмени обяснения от трети лица с № П-16001620181576-041-001/12.03.21г. и № П-16001620181576-041-002/15.03.21 г., постъпили отговори от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД на 16.03.2021г. и на 17.03.2021г.. Следователно последната дата е и датата на която най-късно нарушителят е бил известен. Доколкото, обаче сам наказващия орган е

посочил, че тези документи са били налични към един по-ранен момент, още към дата 17.03.2021г. (когато са постъпили последните от изискваните документи, относими към установяване на нарушението за данъчен период м.08.2020 г.), то нарушителят се явява открит именно на тази по-ранна дата - 17.03.2021г., респективно към датата на издаване на АУАН- 28.06.2021г. тримесечният срок вече е бил изтекъл. Обстоятелството, че резултатите от проверката са обобщени в констативния протокол от 27.04.2021г. не могат да променят факта, че контролния орган обективно е разполагал с всички необходими данни за извършеното нарушение и самоличността на нарушителя от един по-ранен момент в хода на проверката, като този момент не може да бъде новиран с обстоятелството, че в един по-късен момент резултатите от проверката са били отразени в констативен протокол, който предшества издаването на АУАН.

Предвид изложеното, НП се явява незаконосъобразно – издадено въз основа на недопустимо съставен АУАН, което представлява самостоятелно основание за отмяна на НП.

С оглед изхода на спора на основание чл.63д, ал.2 вр. ал. 1 от ЗАНН жалбоподателят има правно на разноски в настоящото производство за представителство от адвокат. От представения договор за правна защита и съдействие е видно, че в него е уговорено предоставянето на безплатна помощ в условията на чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата /ЗА/. Съдът намира, че на процесуалния представител на жалбоподателя, съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗА следва да се присъдят разноски съобразно чл.18, ал.2 вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в приложимата редакция към момента на сключване на цитирания договор за правна защита и съдействие), с оглед на извършената работа, както и с оглед материалния интерес по делото, а именно в размер на 300 лева.

Съгласно т.6 от ДР на АПК "Поемане на разноски" от административен орган" означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. В случая въззиваемата страна ТД на НАП не е самостоятелно юридическо лице, което означава, че разноските следва да бъдат възложени върху ЮЛ, от което е част наказващия орган, а именно Национална Агенция по приходите, като разпоредител с бюджетни кредити по аргумент от чл. 2, ал.2, вр. чл. 19 от Закона за НАП.

Предвид изложеното по- горе и на осн. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 612079-F617372/19.11.2021 г., издадено от Директор на дирекция "Контрол" в ТД на НАП Пловдив, с което на Н. А. К. с ЕГН: ***** е наложена глоба в размер на 332,66 лева на

основание чл.180, ал.2 от ЗДДС, във вр. с чл. 180, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА Национална Агенция за приходите да заплати на адв. Я. В. К., личен номер на адвокат - ***** сумата от 300 лева, представляваща възнаграждение по чл. 38, ал.2 от Закона за адвокатурата за представителство пред районен съд.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Административен съд гр.Пловдив по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____